

(יא, ז) הבה נרדה. לע' מלאכים הסובבים את כסאו אמר כן (פדר"א פכ"ד).
 (יא, יא) ויהי שם וגו' וילד בניים ובנות. תמר בתו של שם (ב"ר פפ"ה) ושאר
 בניו מפורשים לעיל בפסק. [וילא כדרלעומר בנו של שם (על
 בפי לך)].

(יא, יג) ויהי ארפסח וגו' וילד בניים ובנות. בניו ענר ואשכול (סה"י).
 (יא, ז) ויהי עבר וגו' וילד בניים ובנות. אבימאל בנו (סה"י בפ' וישב).
 (יא, כו) וילד את אברהם. בניסן וילא בתשרי (ר"ה י' ב') [ושם אמרו אמתלאי
 (וילא איתמלאי) בת קרנבו (ב"ב דף צ"א ע"א ובדק"ס שם)].

(יא, כו) [ואת הרן. הרן נולד ל"ב שנה לפניו אברהם (סה"י)].
 (יא, כח) [וימת הרן. בן פ"ב שנה היה במוות (סה"י)].

(יא, כט) ויקח אברהם ונחיר להם נשים. אברהם ה"י בן כ"ה כשנשא את
 שרה (ילקוט לך רמז ע"ח כמש"כ בז"ר שם אבל בתדא"ר פ"ח הגי פ"ה
 שנה [היו אברהם ושרה עקריהם ולפ"ז ה"י בן ט"ו] וילא בן נ' שנה ה"י
 אברהם (סה"י).

(יא, כט) יסכה. זו שרה (סנהדרין ע"ב) וילא יסכה בת טסה (מדרש כת"י וכנראה
 שם אמה טסה וצ"ע מד').

(יא, לא) ייבווא עד הרן וישבו שם. ג' שנים (סה"י) מה.

לך לך

(יב, ג) ואבראה מברכיך. אלו הכהנים. ומכלך אאר. זה בלעם (ת"י).
 (יב, ח) ואת הנפש אשר עשו. איוב היה מהם (ס' הקנה קמ"ט אי' ועי' מש"כ
 באיוב שיש חולקין) וילא זה תרח ובני ביתו (זה"ק לך ע"ח ב').
 [ושבעים ושנים איש היו (סה"י)].

מד. ובע"פ אמר לי רבינו שאין הכוונה שיש כאן קושיא אלא שצ"ע אם זה הכוונה
 שם ואם אין שם ט"ס.
 מה. עי' רמב"ן ובסדר עולם ובדברי הגאון שם.